

ਮੇ ਵੇਰਾ ਜੀ

ਮੇ ਭੇਰੇ

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાત કાપીગઢિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૬

વર્ષીક

પુસ્તકનું નામ અધરસાના ગાહરો

વિષય પા ૮ ૦ ૫૪. ૨૭

અવસ્તાના ગોહરો

| ચેરાગ આપાન્યામાંથી કરીથી
છપાવ્યાં છે |

પ્રસિદ્ધ કરીને બેઠ આપનાર
એક જરથોશ્તી.

વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
જાલદાવાદ
ગુજરાતી શ્રીમદાદ્ય-રાંગ

૬૬

મુખ્ય :

મિત્રી પ્રીતીજ વર્કસ કાલદાદેવી.

૧૮૦૦

ખુલા સો

મારી મરનાર દીકરી જે પોતાની
પાંચસ વરસની ભર જીવવાનીમાં બેહેસ્ત-
મશીન થઈ છે, તેનો વિચાર એવો હતો
કે, “જે દુનિયામાં મીનોઈ જ્ઞાન ફેલાય
તો કેવું સારું” અને અરેખરજ જે
દુનિયામાં મીનોઈ જ્ઞાન ફેલાય તો માણસ
જાત પરતું ઘણું દુઃખ ઓછું થાય. પણ
આપણે કમીનામાં કાયનાત અને શક્તિ
શું? તે છતાં મારી વહાલી દીકરીની
મોશદનો એક કતરોળી બર આવતો
હોય તો મારી અદના ગુંજસ મુજબ
“અવસ્તાના ગોહરો” જે ચાલુ વર-
ગના ચેરાગમાં છપાઈ બાહાર પડ્યાં છે,

તે જ્ઞાસુઓના ઉપયોગ માટે છપાવી
મારી મરહુમ દીકરીની નઈયતે ભેટ
આપવાનું વાજળી વિચાર્યું છે, અને ઉમેદ
છે કે દીનદાર જરથોશ્તીઓ એ “ગોહરો”
ઉપર મનન કરી તેનો ફાયદો હાંસલ કરે,
અને તે ફેલાવે.

તરજુમો બનતાં લગી એરવદ કાં એં
કાંગાના તરજુમા પરથી લીધો છે, કેટલેક
ડોકાણે ફેરફાર થયો છે, પણ ઘટે ત્યાં
નોટ્સ આપવામાં આવી છે.

એક જરથોશ્તી.

માહ ૧૨ મો સ્પંદારમદ સને ૧૨૬૯
યજ્ઞદેજરદી શેહનશાહી.

અવસ્તાના ગોહરો.

અહુરમઝ્દ સાથની એકતાઈ
યાને યોગ.

યે વાઝો મઝ્દા અહુરા પધરે
જસાઈ વોહૂ મનંઘહા.

“ઓ અહુરમઝ્દ, મલાં મનની મા-
રફતે હું તારી નજીક પોંહોંયું.”

અહુનવદ ગાથા, હા ૨૮ (૨).

અતઃ અસિરતા યચ્છોજન્તે આ-
હુષિતોઘશ વંધહેઉશ મનંધહો મ-
જદાચ્છો અપખ્યાચા યાઘ જંજેન્તી
વંધહાઉ સ્ત્રવહી.

“જેઓ બહુમનના શુદ્ધ હોશમાં યોગ*
મેલવે છે તેઓનો જન્મ † મજદના
અમર સુખવાસી મુકામમાં [થાય] છે.”

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૦ (૧૦).

* એં કાવસજી કાગા “સામેલ” થાયછે
એવો અર્થ કરેછે.

† દ્વીજ=બીજો જન્મ, મીનોઈ જન્મ,
Second Birth.

અપાત આ એરેજુશ પથો યએપૂ
મજદાઓ અહુરે પએતી.

“અશોઈની મારફતે નીતિના માર્ગો
જેમાં અહુરમજદ વસેછે, તે તરફ [અમે-
ને] પોહોચાડ.”

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૩ (૫).

તા-તોઈ ઇજયા અહુરા મજદા
દરશતોઈશયા હેમ-પરશતોઈશયા.

“અય અહુરમજદ ! તારાથી જો ચીજ
હું માગું છું : તારું દર્શન, [અને] તારી
સાથે મલીને [દીન બાળે] વાતચીત
[communion]”

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૩ (૬).

પધરિ ગએથે ક્ષમાવતો વહે
મજ્જદા ગરોએખિશ સ્તૂતામ.

“ તારી સ્તુતી અને તારે લાયકની
બંદગીની મારફતે, ઓ મજ્જદ! હું તુને
પોહોયું.”

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૪ (૨).

વોહુ શ્વા મનંધહા વોહુ શ્વા
અષા વંધહોઈઆઓ શ્વા ચિશ્તો-
ઇશ શ્યાથનાઇશ્યા વચેખીશ્યા પધરે
જસામઇદે.

નેમખ્યા મહી ઇશુધામહી શ્વા
મજ્જદા અહુરા, વીરુપાઇશ શ્વા
હુમતાઇશ વીરુપાઇશ હુખતાઇશ
વીરુપાઇશ હુવર્શતાઇશ પઇરેજસા-
મઇદે.

“ભલાં મનથી, ભલી અશોઈથી,
ભલાં ઠહાપણથી, અને સખુનોથી —
અમો તુને પોંહોયીએ.

“ઓ મજ્જદ અહુર! અમો તુને
નમીએ, અમો તુને આરાધીએ, તમામ
ભલા વિચારો, તમામ ભલા સખુનાં,
તમામ ભલાં કાંમોથી અમો તુને પોંહો-
યીએ.”

યજ્જને, હા ૩૬ (૪-૫).

આવે ગેઉશા હેમ્યન્તૂ યોઇ વે
 ખ્યઆથનાઇશ સારેન્તે અહુરે અષા
 હિજવા ઉખ્યાઇશ વંધહેઉશ મન-
 ઘહે અઅપાંમ તૂ પોઉર્યે મજ્દા
 ફદક્ષતા અહી.

“જેઓ કામોથી, અરોઇથી, જખા-
 નથી, નેક મનશનીની બંદગીથી, અય
 અહુરમજ્દ ! તુને સરહાર તરીકે ગણેછે,
 જેઓનો, ઓ અહુરમજ્દ ! સૌથી પેહેલો
 રાહનુમા તું છે, તેઓ [પોતાની] કીર્તિને
 લીધે, તારી સાથે મલી જશે.”

વોહુક્ષથ ગાથા, હા ૫૧ (૩).

અપ વહેશત અપ શ્રેશત દરેસામ
શ્વા પધરે શ્વા જમ્યામ હમેમ
શ્વા હખમ.

“સૌથી સરસ અશોધએ કરી, સૌથી
શ્રેષ્ઠ અશોધએ કરી, તુને અમો જોધએ,
તારામાં આમેજ થધએ, હમેશગીમાં
તારી સાથે એક થધએ.”

હોશ્યામ. ચજરને હા ૬૦ (૨૧).

યઓઝદાઓ મખ્યાધ અધપી
જુથેમ વહિશતા.

“માણસની જાંઘગી માટે તેને યોગ*
મેળવવો ધણોજ શ્રેષ્ઠ છે.”

રપેન્તોમદ ગાથા, હા ૪૮ (૫).

* ફેટલાકો પવિત્રાધ અર્થ કરે છે.

અ શો ઈ.

અશેમ્ વોહુ વહિશ્તેમ્ અસ્તી
ઉશ્તા અસ્તી ઉશ્તા અધ્યાઇ દ્યત્
અપાઇ વહિશ્તાઇ અધેમ.

“ અશોઈ એ સૌથી શ્રેષ્ઠ બહુ છે—
સુખ* છે સુખ તેને કે જે સૌથી શ્રેષ્ઠ
અશોઇન ખાતર અશો છે. ”

યજ્ઞરને, હા ૨૦.

* અહીં જે સુખ જાણાવ્યું છે તે
ઘડીમાં આવે ને ઘડીમાં જાય તે સુખ
નહીં, પણ અમર સુખ સમજવું, જે
અહુરમઝ્દ સાથના યોગનું પરિણામ છે.

અશોધના ઘણા અર્થો કરવામાં આવ્યા છે : સચાઈ, પાવત્રાઈ, પહરેન્-ગારી પ્રમાણીકપાત્રું, ઈત્યાદી પણ થિયોસોફીકલ સૌસાયટીના જરથોસ્તી મેમ્બરના એક વર્ગમાં ત્રણ મહીના સુધી એ વિશે શોધખોળ ચલાવતાં માત્રમ પર્યું છે કે અશોઈ શબ્દમાં અહુરમઝદને પહોચવાના માર્ગના સઘ-ળા કાનુનો સમાઈ જાય છે, એટલુંજ નહીં, પણ અશોઈ એ જગતનો કાયદોજ છે. એ અહુરમઝદનો એક પ્રકાર પણ છે. વેદીક શબ્દો વેરાગ અને સન્યાસ, જે યોગ માર્ગમાં માણસના મનની ચોક્કસ હાલત જણાવે છે, તે પણ અશોધમાં આવી જાય છે.

અશે માણસ.

કપુમાંઆ અસ્તી અપવા વેરેથજા-
આ વલિશ્તે કશુરે ચરેકેરે મહી

હોતા ગેજિશ્યા અપંધલાચ્યા અપ-
ઝાનર્યા અપા વધર્યોઆર્યા રંતા-
મશ.

અશે માણસ આબાદી કરનાર,
ફેતહમંદ, તથા એવાત્મ છે. અમે પાણુ
તેવી અશેમંદ નરાવા દાઢીય છીએ.

તે અશે માણસ અગોઈની પુંડ ચાલ-
વાથી દુનિયાંના તથા અશે | અહુરમઝદ |
ની અશેઈની મરજ પ્રમાણુ ચાલનારી
પેદાચરાને પીતા છે.

હૃદય્યાઓ વંધહૃદાઓ યજહે વે
પસાનસ્યા વંધહાનસ્યા સ્ત્રંયન
સ્યા ચરેકેરમહી.

હેયા ના કપુમાઓ નિશંધહર તુ હે
ઓ વ્યાધિયતુ હહા અપાયા, વાસ્ત્રા-
યા ફારામતિયા વીદિયાયા અમ
નિતિયા આશ્રાયા અહુરહે મજ્જહાઓ.

• અમ માનુસ ખેખેખડે બતુ આપ-
નારે હે જેવી માગારે ખુબી, તમા
શોભાને તમાગમા અમે હી હાવ જાયે

• અમે માનુસ અમેઝીશી, કંપેગથી,
અખાવતથી જ્ઞાનથી, તમાનાનો તમા
અહુરમજ્જના આતરાથી અમાને હ મેજાં
અચાવશે તથા સંભાળશે

ચજરેને હા પઃ

વોહૂ હવો ક્ષત્રા અષેમ્ વચ્ચ-
ધૂહાખ્યઓથનાચા હતિ; હવો તોઇ
મજ્જદા અહુરા વાજિશતો અંધહ-
ઇતી અસ્તિશ.

“ તે [અશો] પોતાની શક્તિ, પોતાના
શબ્દો, અને પોતાના કામોથી અશોઈની
સાથે ચાલે છે. ઓ મજ્જદા અહુરા ! તે
તારે માટે ઘણોજ ઉપયોગી જીંદગીનો
થાય. ”

અહુનવદ ગાથા. હા ૩૧ (૨૨).

અદાન્જ અવા ફુજો અવો ખવ-
ઇતી સ્કેન્દો સ્પયથદ્યા, અત્ અસિ-
શ્તા યઓજન્તે આહુષિતોઇશ્ વંધ-
હેઉશ મનંધહો મજ્જદાઓ અષખ્યા-
ચા, યોઇ જજેન્તી વંધંહાઉ સ્વહી.

“જેઓ ‘સવહી’ [? મીનોઈ]માં
જન્મેલા છે* [તેઓ] જ્યારે વોહુમનો,
મજદ તથા અપના ભલાં મુકામમાં
યોગ + મેળવે છે [યજ્ઞોજન્તે] ત્યારે
નાશ કરનાર દરજનો ટેકો ખચીત તુટેલો
થાય છે.”

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૦ (૧૦).

* ખગ ગ્રાહણને ઢીજ (એટલે ખીજ-
વાર જન્મેલો અથવા મીનોઈ દુનિયામાં
જન્મેલો) કહેવામાં આવેછે.

+ યોગ શબ્દ કાંઈ માત્ર હિંદુ છે એમ
સમજી જરથોસ્ત્રીઓએ સુગાવાની કસી
અગત નથી. ઉપલા અને ખીજ અવ-
સ્તાઓમાં યોજન્તે, યોજદાથરેગર,
ઇત્યાદી શબ્દો વેદીક અર્થેજ વપડાયલા
જણાય છે. યોગનો સંસ્કૃત ધાતુ યુજ
એટલે સંયોગ થવો, મળી જવું, એક થઈ
જવું, એમ થાય છે

ગૃહતા યે મન્તા અપેમ્ આહૂમ-
 ખિશ વિદ્વાન્મા આહુરા અરેજુ-
 ખંધાઇ વચંધ્રાહામ્ ક્ષયમ્નો હિજવો
 વસોઃ ક્વા આથ્રા સુપ્રા મજદા
 વધ્રાહિ વીદાતા સંન્યાઓ.

“ઓ આહુર’ જે વિદ્વાન બેઉ દુનિયાને
 માટે અશોઈ [ની બાબતે] શાંભળે, વિ-
 ચાર કરે, મચાઈના સખુને ઉપર અમલ
 કરે, જગ્યાનને વસ કરે ! તે, ઓ મજદ !
 તારા પ્રકાશીત આતશની મારફતે બલાં
 મેદાનમાં શીદા થાય છે | વંધ્રાહિ વીદાતા
 સંન્યાઓ ” |

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૦ (૧૯).

વસો ક્ષિત્રો ખ્યાત્ અપવ

“અશો માણસ પોતાની મરજી મુજબ
રાજ્ય કરે.”

હોશબામ.

સલાહ સંપન્ન.

નિપાયોશ મર્ષીમ ઉર્વથેમ યવએ-
તાઈતે .. અઉર્વથાત પરો દુશ્મન-
ન્યએાત.

“સુલેહ-શાંતી ચાહનાર માણસને
ખરાબ વિચારવાળા દુશ્મનથી હુમેશાં
ખચાવવો જોઈએ.”

અહુરમઝદ યસ્તે.

સર્વ મય ભાઈબંધી.

ગવોઈ અદાઈશ તાઈશ ખ્યોથના-
ઈશ યાઈશ વહિશતાઈશ ફંએખ્યા-
મહી રામાચા વાસ્ત્રેમચા દળદ્યાઈ
સુરેન્વતરચા અસુરેન્વતરચા ક્યન્ત-
રચા અક્યન્તરચા.

“ દીનનો ઈલમ શાંભલનારા, નહીં
શાંભલનારા, શકિતવાળા, શકિતવગરના,
તથા તમામ જીવોને સખાવત તથા
ઉત્તમ કામોની મારફતે અમે। સુખ
અને પોષણ ઈચ્છીએ છીએ ”

મેહી હપ્તન ચશત.

ખરું સુખ—પરમાર્થ.

ઉશ્તા અહ્વાઇ અહ્વાઇ ઉશ્તા
કહ્વાઇ ચીત.

“સુખ તેને જેનાથી સુખ કાઢેનેખી
[સર્વેને].”

ઉશ્તવદ ગાયા.

સ તો પ.

દક્ષિત ઉશ્યા તુશના મૈતીશ વહિશ્તા.

“સંતોષી જીવ સર્વથી સંપૂર્ણ છે.”

ચજ્જને, હા ૪૨ (૧૫).

સખી—ઉદાર—હાતમ દીલગુરદો.

અપહ્યા આચત સધરી અપહ્યા
વેરેજેને કહાયચીત હાતામ જીનિ-
ધામ વહિશ્તામ આદા ઉખોઈખ્યા
અહુખ્યા.

“અશોધના માર્ગમાં અશોધ પાલ-
વામાં હૈયાતી ભોગવનારાંઓમાંનો જે
શખસ ખેઉ દુનિયામાં સૌથી ઉત્તમ
જાંદગી ગુજરવા ચાહતો હોય તેણે
‘આદા’ [ઉદાર, સખી, મોટા દીલગુરદાનો,
દરગુજર નજરે જોનાર] થવું.”

મોઢી હપ્તન યશત.

ઉત્તમ કામ—દયા.

અહુરહ્યા જી અત વે મજ્દાઓ
યસ્નેમ્યા વહેમ્યા વહિશ્તેમ અમે-
હ્યધી ગેઉશ્યા વાસ્ત્રેમ.

“તમારે માટે અહુરમજ્દની યજ્ઞને
[self-sacrifice to Ahura-Mazda]
તથા આરાધના, તથા જીવોનું પાલણુ
કરવું, સૌથી ઉત્તમ ગણીએ છીએ.”

મોટી હૃદયન યશત.

પુરાઈ શામાં છે.

યા રાએંધહેન સ્ત્રવંધહા વહિ-
સ્તાત પ્યઆથનાત મરેતાનો અએ-
ધળ્યા મજ્જાએ આકા અએત યાઈ
ગંડિશ મોરેન્દન ઉર્વાક્ષ ઉખ્તી જ્યો
તૂમ યાઈશ ગેરેહ્યા અપાત વરતા
કરયા ક્ષત્રેમ્યા ઈપિનામ દુર્જમ.

“મજ્જા તેઓને પુરા ગણે છે તેઓ
ફરેખથી માણસોને સાથી હિતમ કામથી
અટકાવે છે: તેઓ પોતાના સખુનથી
જીવોની જીંદગીનો નાશ કરે છે [યા
જીવોને મારવાની ભલામણ કરે છે]; સ-
ચાઈના રસ્તાથી દુર જઈ કરપન માફક
વરતે છે અને દરજની સત્તાને ચાહે છે.”

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૨ (૧૨).

જાનવરોને જીવવાનો એક સરખો હક.

ઇથા આત યજ્ઞમધદે ગેઉશ ઉર્વા-
નેમ્યા તશાનેમ્યા અદ્યાકેંગ આ-
આત ઉરેનો પસુકનામ્યા યોઈ
નાઓ જીજિપેન્તી યએઈબ્યસ્ત્યા
તોઈ આ યએમ્યા અએઈબ્યો આ
અંધહેન.

“એ પ્રમાણે આએ જગોએ દુનિયાનાં
જોહરને અને બનાવનારને હમારાં તેમજ
પસુઓનાં રવાનોને હમે યાદ કરીએ છીએ,
જે આપણને માટે જીવવા ઇચ્છે છે;
જેઓને માટે તેઓ તથા તેઓને માટે
જેઓ છે.”

મોટી હુપ્તન યસ્ત, કરદો પ.

વિ વે ૬.

હદા વેસ્તા વહમેંગ સેરઓષા
સદંધહેા યં વીચિન્યોત દાથેમ્યા
અદાથેમ્યા દંચા મન્તુ અષા મજ-
દાઓ અહુરો.

“જે કોઈ ઠરાવ્યા મુજબની તાબે-
દારીથી કરેલી બંદગીઓને પીછાને છે;
બદ્ શું અને ખોદ્ શું તે જે કોઈ
પીછાને છે, તે દરેકને અહુરમજ્દ પોતાની
સર્વજ્ઞાની પવિત્રાર્થી રસ્તો બતાવે.”

ઉશતવદ ગાથા, હા ૪૬ (૧૭).

જાન ફે શા ની.

વીરુપાઓ ગએથાઓસ્ય તન્વ-
સ્ય અજદેખીશ્ય ઉશ્તાનાસ્ય કેહ-
ર્પસ્ય તેવીપીશ્ય ખઓધસ્ય ઉર્વા-
નેમ્ય ફવપીમ્ય, પઈરીચ દદેમહી
આચ વએધમહી આચત દીશ
અવએધમહી ગાથાખ્યો સ્યેન્તા-
ખ્યો રતુક્ષાથાખ્યો અષઓનીખ્યો.

“આ ખાકી દુન્યાને લગતું સર્વસ્થ—
તન, હાડપીંજર, જીવ, કાલખુત, જોર
(કામ), બુદ્ધિ, રવાન, ફવપી—એ સઘલું
વૃદ્ધિ કરનાર ગાથા, અરોઈના સરદારને
અમે અર્પણ કરીએ છીએ—આપી દધએ
છીએ.”

યજ્ઞશને, હા ૫૫ (૧).

[પાંચ યાયાઓ હોરમજ્જની પાંચ
ખાસીયતો દરશાવે છે:—

અહુનવદ=(વંધહેઉશ પ્રતુમ મનં-
ધહે)=બલાંમનની અક્ષલ—Wisdom.

ઉસ્તવદ=ઉત્તમ સુખ, અમર ખુશાલી
—Bliss.

રુપેન્તામૈન્યુ=ભલી મીનોઈ-Spirit,

વોહુક્ષથ્ર=ભલી પાદશાહી. સત્તા—
Power.

વહિશ્તા ઇશ્તીશ=સર્વોત્તમ મોરાદ—
Divine Will.]

ઉપલી ખાસીયતો સંપાદન કરવા
જાહેગી કીદા કરવી જોઈએ.

અહ્યા હવો ને દાઈદી અહ્યાઈયા
અહુએ મનખ્યાઈયા.

“તુને અમો અમોને આપી દઈએ છીએ.”

યજ્ઞરને, હા ૪૦ (૨).

ફેરા વેરાહી .. ફેરા મનંધ્રહા, ફેરા
વચંધ્રહા, ફેરા ખ્યોથના ફેરા અંધ-
હુયા, ફેરા તન્વરચીદ ખખ્યાયો
ઉશતનેમ

“[મારા] તનના જનને, બલા વિચાર,
બલી વાણી, બલાં કામોથી તથા અંતઃ-
કરણથી અર્પણ કરજી.”

ખોરશેદ નીઆએશ.

અમર ખુશાલી.

[જરથુસ્ત્ર કહે છે] મહી મનોઈ અહુ-
રહ્યા ઉર્વાજેમા મજદાઓ.

“મારા મનમાં અહુરમજદની ખુશાલી
છે.”

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૨ (૧).

યજેન્નાઓંઘહો નેમંઘહા મજ-
દાઓ રકેધેમ ચગેહો.

“હોરમજદની ખુશાલીને આહુર-
તાથી શોધનારા, નમ્રતાથી યાદ કરનારા”
[અમે થઈએ].”

વોહુક્ષથ ગાથા, હા ૫૧ (૨૦).

ડહાપણુ—દાનાઈ.

હથા મનાઓ ખવત યથા ચિ-
સ્તિશ અંગહત મઓથા.

“ડહાપણુ જ્યાં વસેછે ત્યાં અમારું
મન થાય.”

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૦ (૯).

ખુરો ખુરાને ભલો.

હવો જુ દ્રેગવાઓ યએ દ્રેગવાઈતે
વહિશ્તો હવો અષવા યહ્માઈ
અષવા ફયો.

“ખુરો તે છે કે જે ખુરાને ઉત્તમ દીસે છે.
ભલો તે છે કે જેને ભલો વહાલો છે.”

મોદી પેરશદ, યજ્ઞને હા ૭૧ (૧૩).

નોઘત ના પઞ્ચૌષ્ઠ દ્રેગવતો
ખ્યાત ચિક્ષુષો યત્ તોઘ વીરુપેંગ
અંગ્રેઅંગ આપાઉનો આદરે.

“સપૂર્ણ [ઠાહો] માણસ ખુરાઓને
રાજી કરી શકે નહીં, કારણકે તેઓ
સઘળા અશો માણસોને દુઃખ દેનારા છે.”
યજ્ઞરને, હા ૪૩ (૧૫).

પાંચ સદ્ગુણો—પાંચ દુર્ગુણો.

પંચનામ અહિ—પંચનામ નો-
ઘત અહિ.

“હું પાંચનો છું—હું પાંચનો નથી.”
યજ્ઞરને, હા ૧૦ (૧૬).

વધનીત્ અહિ ન્માને સ્વઓષો
 અસ્તુશ્તીમ્ આદિતશ્ અનાદિતીમ્
 રાધતીશ્ અરાધતીમ્ આર્મધતિશ્
 તરૌમધતિમ્ અરપુખધૌવાક્ષ મિથ-
 ઓખ્તેમ્ વાચિમ્ અપદ્મુત્તેમ્.

“ આ ધરમાં [શરીરમાં!] (૧) તાળે-
 દારી હઠીલાઈ ઉપર. (૨) સુલેહ તોફાન
 ઉપર, (૩) ઉદારતા કંજુસાઈ ઉપર,
 (૪) હદાપણુ અભીમાન ઉપર, (૫)
 સમ્યાઈ જુઠાઈ ઉપર ફતેહ મેળવે. ”
 આફ્રીંગાંને દહમાન, યજ્ઞશ્ને હા ૬૦ (પ).

અશો અને પાપી.

અહ્યાત મન્યેઉશ રારેખ્યેઈન્તી
 દ્રેગવન્તો મજદા રપેન્તાત નોઈત
 ઇથા અપાઉનો. કસેઉશચીત ના
 અપાઉને કાથે અંધહત્ ઇસ્વાચીત્
 હાંસ્ પરઆશ અકો દ્રેગવાઈતે.

“ઓ મજદા! રપેનામીનોને લીધે
 પાપી માણસો દુઃખ ભોગવેછે. અશો
 માણસને તેમ નહીં. અશો માણસ
 સાચું કોઈનેખી થોડી ચીજની હાજત
 હોયછે; દુષ્ટ માણસ દુષ્ટને રાજ રાખવા
 પુષ્કળપણાંનો મોહોતાજમંદ હોયછે.”

રપેન્તોમદ ગાથા, હા ૪૭ (૪).

કર્મ.

હ્યત તા ઉર્વાતા સપથા યા મજ્ઞ-
દાઓ દદાત મળ્યાઓંધહો, ખીતિ-
યા એનેઈતી હ્યત્યા દરેગેમ દ્રેગ્વો-
દેખ્યો રપો સ્વયા અપવળ્યો અત
અઈપી તાઈશ અંધહઈતી ઉશતા.

અય માણસો ! સુખ અને દુઃખ નો આ
નિયમ જે અહુરમજ્દે મુકરર કીધો છે—કે
પાપી માણસોને માટે લાંબા વખત સુધી
દુઃખ ખમવું, અને અશો માણસોને
માટે ફાયદા જેને લીધે સુખ હોયછે—તે
તમે જાણો !

ગાથા અહુનવઈતી, હા ૩૦ (૧૧).

વિચાર—વાચા—ક્રમ.

વીરુપ હ્રમત વીરુપ હ્રુજત વીરુપ
હ્રવરશત ખચ્ચાધા-વરશત.

“ સર્વ બલા વિચારો, સર્વ બલા
સખુનો, સર્વ બલાં કામો બુદ્ધિથી થાયછે.”

વીરુપ હ્રશમત વીરુપ હ્રુજત
વીરુપ હ્રવરશત નાઇત ખચ્ચાધા-
વરશત.

“ સર્વ બુડા વિચારો, સર્વ બુડા
શખ્નો, સર્વ બુડાં કામો બુદ્ધિથી થતાં
નથી.”

વીરુપ હુમત વીરુપ હૂખ્ત વીરુપ
હવરશત વહેરતેમ અંધહુધમ અશ-
એત.

“ સર્વ ભલા વિચારો, સર્વ ભલા
શબ્દો, સર્વ ભલાં કામો, બેહેરત તરફ
લઈ નયછે.”

વીરુપ દુશમત વીરુપ દુહુખ્ત
વીરુપ દુહવરશત અચીરતેમ અંધ-
હુધમ અશએત.

“ સર્વ બુડા વિચારો, સર્વ બુડા
શબ્દો, સર્વ બુડા કામો અચીરતેમ
[કાંમલોક] તરફ લઈ નય છે.”

વીરપ નામ્ય હુમતનામ હૂખ્ત-
નામ હવરશ્તનામ વહેશ્ત અંધહુધ
આચત હ્ય ચિથ્રેમ અપઓને.

“ સર્વ ભલા વિચારો, ભલા સખુનો,
ભલાં કામોનું [પરિણામ] બેહેશ્ત છે
[એવું] અશો લોકોને સ્પષ્ટ રોશન છે.”

દુવા વીરપ હુમત.

હુધથ્યા વરેસ્તામ હ્યત વસ્નાં
ફંધોતેમેમ.

“ રાસ્ત કામ કરનારાઓની ખાહેશ
ધણીજ ચઢતી છે.”

નીરંગ કુશ્તી.

તત અત વધરીમધની...હ્યત ઇ
મધનિમદિયા વઓચોઇમાચા વેરે
જિમાચા યા હાતામ ખ્યાથનનમ્
વહિશ્તા ખ્યાત ઉખોઇખ્યા અહુખ્યા.

“ખેઉ દુનિયાંને માટે હયાતના કામે-
માંના જે [કામે] સૌથી સરસ હોય
તેઓને અમે પસંદ કરીએ છીએ; [તેઓ
ઉપર] અમારું મન લગાડીએ છીએ;
[તેઓ વિષે] અમે બોલીએ છીએ;
[તેવાં] અમે કામે કરીએ છીએ.”

મોટી હુખ્તન યશ્ત, ૧ (૩).

વંધાઉહીશ્ય અયાઓ વંધાઉહીશ્ય
અપઓ હુ પૌર્વાઓ વહેહીશ, અપ-
રાઓ રાસેન્તીશ દરેધો-વરેધમનો.

“ સારાં ખેરાતનાં કામો, સારાં અશો-
ઈનાં કામો, ઘણાંજ ચઢતે દરજ્જેનાં,
વધારે બલાં છે.”

યથ નો મજિશ્તાઓશ્ય વહિ-
શ્તાઓશ્ય સ્ત્રએશ્તાઓશ્ય અપઓ
એરેન્વન્તે.

“ પાછલથી પોંહોચનારા લાંબો વખત
સુધી બચાવ કરનારા છે, જેથી સૌથી
મોટી, સૌથી સરસ તથા સૌથી શ્રેષ્ઠ
અશોધ હુમુંને મળે.”

હોશબામ.

ખોદાશનાસીનો નાશ કાણુ કરે.

તએ ચીત મા મોરંદેન જ્યાતૂમ
 યોઇ દ્રેગવતો મજિખીશ ચિકોઇતે-
 રેશ : અંધુહીશ્યા અંધુહવશ્યા
 અપયંઇતી રએખન ધુહો વએદેમ્
 યોઇ વહિશતાત્ અપાઉનો મજ્દા
 રારેખ્યાંન મનંધુહો.

“મારે લગતી [ખોદાઇ] જાંદગી
 ગુજરવાની રીતનો નાશ તે શખસો કરેછે,
 જેઓ ખુરાઆન મોટા ગણે છે, અશો
 માણસોને [તેઓના] ઉત્તમ વિચારથી
 પાછા હઠાવેછે, નેક ઓરતો અને નેક
 મરદોના સુખ ઉપર કાબુ મેળવેછે.”

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૨ (૧૧.)

માણસે કોણના જેવાં થવું.

યાવરનાઓ આપો, યાવરનાઓ
ઉર્વરાઓ, યાવરના ગાઉશ હુદાઓ,
યાવરના અહુરો મજદાઓ, યે ગામ
દદા, યે નરેમ અપવનેમ્, યાવરેનો
અશ જરથુસ્ત્રો, યાવરેનો કવા
વીશ્તારપો, યાવરેના કૃપઓસ્ત્રા,
જામારપા, યાવરેના કસચીદ સ-
ઓપ્યન્તામ્. હમ્થ્યા વરેજામ્
અષાઉનામ્, તા વરેનાચા તુકઝે-
પાચા.

જેવી રીતના પાણી જેવી રીતના
જાડપાન, જેવી રીતનાં ભક્ષાં ગોશપંદો,
જેવી રીત ધરાવતો અહુરમજદ—જેણે

દુનિયા પેદા કીધી, જેણે અશો માણસને
 પેદા કીધો,—જેવી રીત ધરાવતો અશો
 જરથોસ્ત્ર, જેવી રીત ધરાવતો ક્યે ગુરતા-
 સ્પ, જેવી રીત ધરાવતા ફરશોસ્ત્ર અને
 જામાસ્પ જેવી રીત ધરાવતા કોઈ પણ
 સોશ્યંતો [દુનિયાને જ્ઞાન આપનારા],
 અશો રાસ્ત કામ કરનારા, દુનિયાને ફાયદો
 આપનારા, તેવીજ રીતનો તથા મજ-
 હુળનો [હું થાઉં]”

યજ્ઞસ્ને. હા ૧૨ મો.

|મતલબ કે ઉપલાં સહ પોતપોતાનું
 નેમેલું કામ બજાવ્યાં જાય છે, તે છતાં
 તેઓ પોતે એમ જાણતાં નથી કે તે કામ
 “હું કરું છું,” યા “અમે કરીએ છીએ.”]

ખોરેહની જાળવણી.

ધથા-ધ હથથ્યા નરો અથા જન-
 યો, દુન્ને હથા રાથેમો યંમે સ્પષ્ઠથા
 ફાઈદીમ્ દુન્ને આયેસે હોઈથા તન્વો
 પરા, વયૂખેરેદુખ્યા દુશ્-ખરેથેમ્
 નાંસત ખાથેમ્ દ્રેવોદેખ્યા દેજીત્-
 અરેતએઈખ્યા અનાઈશિ આ મન-
 હીમ અહૂમ મેરેનગેદુયે.

“ અગ્ને નરો તથા નારીઓ ! દરજના માર્ગને (તથા તેના) વધારાને ખુલ્લી રીતે તમે બંધ કરજો. દરજની આરાધનાથી તમારાં તનનો સંબંધ છોડવજો. ખરાબ ખોરેહવાલું સુખ માણસોને માટે નાશકારક (છે) રાસ્તીની હાની કરનારા ખુરા માણસોથી (તમે) (તમારી) મીનોઈ જાંદગીને [યાને આવતા ભવની હયાતીને] ખરાબ કરોછો.”

વહીરતોયસ્ત ગાથા, હા ૫૩ (૬).

અહ્યાઈ રએશ્ય ખરૈનસ્ય, અ-
હ્યાઈ તનવો દ્રવતાતેમ, અહ્યાઈ
તન્વો વજ્રદરૈ, અહ્યાઈ તન્વો વેરે-
શ્રેમ, અહ્યાઈ ઇશ્તીમ પૌરૂષ ખાશ્રામ
અહ્યાઈ આશનામચિદ ફંજન્તીમ,
અહ્યાઈ દરેધામ દરેધો-જીતીમ,
અહ્યાઈ વહિશ્તેમ અહુમ અષઓ-
નામ, રઓચંધહેમ વીરપો ખાશ્રેમ.

[જે માણસ માત્ર ભણેછે] “તેને
ઝલકાટ તથા ખારેહ, તેને તનની દરૌ-
શ્તી, તેને તનનું સુખ, તેને તનની ફતેહ,
તેને પહેલી દોલત [અક્કલ], તેને જીતી
અક્કલના ફરજંદ, તેને લાંખામાં લાંખી
જીંદગી, તેને અશો લોકોનું રૌશન તમામ
સુખવાહુ બેહેસ્ત” [મળેછે.]

અહ્યાઈ રએશ્ય.

ઉત્તમ માર્ગ શોધવાની જરૂર.

સ્વપ્નોમાં ગેઉપાઘશ વહિશતા અ-
વપ્નેન્નાઈમૂચા મનડાડા આવરે-
નાઓ વીચિથહ્યા નરેમ નરેમ
ખખ્યા તનુયે પરા મજેયાઓંધહો
અહ્યાઈ ને સજદાઈ ખઓદન્તો
પઈતી.

[જરથોસ્ત સાહેબ કહેછે:—][જેકાંઈ]
ઉત્તમ છે તેને કાને સાંભળો, રોશણ વિ-
ચાર શક્તિથી તે ઉપર દરીઆફત કરો,
અને [અહુરમજ્દના હમ શરીક થવાનાં]
મોટાં કામની આગમચ દરેક જણ પોતે
પોતાની પસંદગીનો માર્ગ શોધવા અમા-
રીથી વાકેફ થવા હુશીયાર થાઓ !

અહુનવદ ગાથા, હા ૩૦-(૨).

દરેક માણસ સોસ્યંત છે.

અત્યા તોઇ વચ્ચેમ ખ્યામા યોઇ
ઇમ ફેરવેમ ફેરેનાઉન આડૂમ.

“જેઓ [સોસ્યંતો] એ આ દુનિ-
યાંને નવે સરથી રચી તેઓના જેવા
અમે ખચીત થઈએ.”

અહુનવંદ ગાથા, હા ૩૦ (૯).

જરથોસ્તીએને વાંચવા લાયક
પુસ્તકો.

ગાથા-યજુર્જન.

વંદીદાદ.

ખેરદેહુ અવસ્તા.

ખુનદેહુશ.

દીનકર્દ.

મીનો ખેરદ.

જલેદાને ખેરદ.

સદદર.

દસાલીર.

જરયોરાનાં સુકનો.

દખેરનાન ગલ મળાહેખ.

ખેશતાળ

જરેદ. અકશાર.

જાહેલ રૂઢ.

શારેસ્તાને ચેહાર ચમન.

બમે કેખુશરો.

રાહે પારશા.

બાગે પારશા

હાદોખત નુસ્ક.

યોગ વિદ્યા અને અસલી ઈશનીઓ.

આતશની બુલંદી.

આકાશ તત્વ.

કદીમ મબદ્દયસ્ની કલામો.

મબદ્દયસ્ની ધર્મ અને ખોદાશનાસી.

Zoroastrianism in the light
of Theosophy.

આતશની આરાધના.

જરથોશ્તી ધર્મ ક્રિયાઓ.

રાહે રૌશન (ત્રણ વાલમો.)

હુમત હુમત હવર્સત. (દા. ધ. જસા-
વાળા.)

જથોરત નામુ (ખ. રૂ. કામા.)

અવસ્તાના વિષેશ નામોની ફરહંગ
(જ. જ. મોદી.)

ભવીષ્યની જાહેગી અથવા આત્માનું
અમરપણું.

* * ઉપલી ચોપડીઓ નીચલી કરતાં
સમજવે મુકાબલામાં અઘવડી હોવાથી
નીચલી ચોપડીઓ પેહેલે વાંચવાથી
ફાયદો થશે.

૪૮

ચૈરાગ.

જરથોસ્તીઓ માટે ધર્મ તથા સંસાર
સંબંધી માસીક ચોપાન્યું.

